

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä joulukuuta 2005

N:o 997—1006

SISÄLLYS

N:o		Sivu
997	Laki työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta vuonna 2006	4593
998	Laki kansaneläkelain 62 §:n muuttamisesta	4595
999	Laki valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta	4596
1000	Laki työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa	4597
1001	Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 10 ja 18 §:n muuttamisesta	4598
1002	Valtioneuvoston asetus yrittäjien eläkeasetuksen 17 a §:n muuttamisesta	4599
1003	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus eräiden elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista tarvikkeista annettujen kauppa- ja teollisuusministeriön asetusten kumoamisesta	4601
1004	Ulkoasiainministeriön ilmoitus Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	4602
1005	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kotieläinten jalostusaineksen polveutumistodistuksista	4603
1006	Verohallituksen päätös vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista	4604

N:o 997

Laki

työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta vuonna 2006

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tässä laissa säädetään kansaneläkelain (347/1956) 3 §:ssä tarkoitetun työnantajan kansaneläkemaksun suuruudesta vuonna 2006.

- 1) I maksuluokassa 0,898 prosenttia;
- 2) II maksuluokassa 3,098 prosenttia;
- 3) III maksuluokassa 3,998 prosenttia.

Muilla työnantajilla kansaneläkemaksun suuruus on 1,948 prosenttia.

2 §

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) tarkoitetun palkan perusteella.

Kansaneläkemaksun suuruus on yksityisellä työnantajalla sekä sellaisella valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1185/2002):

3 §

Työnantajan maksuluokka määräytyy kalenterivuotta toiseksi edeltävältä verovuodelta toimitettua verotusta varten annetussa veroilmoituksessa ilmoitettujen kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenosta tehtyjen säännönmukaisten poistojen ja samana verovuonna kansaneläkemaksun perusteena olleiden palkkojen perusteella. Maksuluokka mää-

HE 125/2005
StVM 23/2005
EV 138/2005

räytyy edellä mainittujen palkkojen ja poistojen määrien perusteella myös silloin, kun työnantaja on verovuonna ollut vapautettu suorittamasta työnantajan kansaneläkemaksua. Jos sanotulta verovuodelta ei ole toimitettu verotusta, käytetään sitä edeltävältä verovuodelta toimitetun verotuksen tietoja.

Työnantajan kansaneläkemaksun II maksuluokkaan kuuluu liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja, joka on velvollinen suorittamaan valtiolle tuloveroa, sekä tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia maksetuista palkoista. Liiketoimintaa harjoittava yksityinen työnantaja ja liiketoimintaa harjoittava elinkeinoyhtymä kuuluvat III maksuluokkaan, jos poistojen määrä on yli 50 500 euroa ja samalla yli 30 prosenttia maksetuista palkoista. Muut yksityiset työnantajat kuuluvat I maksuluokkaan.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään yksityisestä työnantajasta, koskee vastaavasti sellaista valtion liikelaitosta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan suomalaiseseen työnantajaan sovellettavan maksuluokan mukaisena myös silloin, kun tämä suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksun ulkomaisen työnantajan puolesta siten kuin työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 3 §:n 3 momentissa säädetään.

5 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006, ja sitä sovelletaan vuonna 2006 maksettavan palkan perusteella suoritettavaan työnantajan kansaneläkemaksuun.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 998

Laki

kansaneläkelain 62 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 62 §, sellaisena
kuin se on laissa 994/1996, seuraavasti:

62 §
Kansaneläkelaitoksen osuus kansanelä-
kkeiden kustannuksista on 60 prosenttia mak-
settujen kansaneläkkeiden yhteismäärästä.
Valtio vastaa kansaneläkkeiden kustannuk-

sista siltä osin kuin eläkelaitoksen osuus ei
kata niitä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2006.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 999

Laki

valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä annetun lain 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (910/1998) 1 §:n 2 momentti ja 2 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 958/2003, seuraavasti:

1 §

Kansaneläkelaitos vastaa 1 momentissa tarkoitetun 84 093 963 euron rahoittamisesta omilla varoillaan vuoden 2007 loppuun mennessä.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1000

Laki

työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eräissä päivärahoissa

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jos laissa tai asetuksessa säädetään, että päivärahan tai sitä vastaavan etuuden määrässä on otettava huomioon henkilön työ- tai virkasuhteessa saadut työtulot, näistä työtu-loista tai maksettavasta etuudesta on vuonna 2006 vähennettävä kyseiselle vuodelle vahvistetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 b §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun työntekijäin eläkemaksun ja työtömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun yh-

teismäärä, ei kuitenkaan enempää kuin 5,1 prosenttia.

2 §

Tarkemmat säännökset työntekijäin eläkemaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun huomioon ottamisesta eri etuuslajeissa annetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tamikuuta 2006.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1001

Laki**työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 10 ja 18 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta 24 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (555/1998) 10 §:n 3 momentti sekä 18 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 18 §:n 1 ja 2 momentti laissa 639/2001, seuraavasti:

10 §

Työttömyysvakuutusrahaston tehtävät

Työttömyysvakuutusrahastolla on oikeus ottaa lainoja velvoitteittensa täyttämiseksi. Jos 3 §:ssä tarkoitettu suhdannepuskuri on alijäämäinen, valtioneuvostolla on oikeus vastavakuuksia vaatimatta, mutta muutoin määräämillään ehdoilla antaa valtion omavelkaisia takauksia työttömyysvakuutusrahaston ottamien lainojen ja niissä sovittujen ehtojen täyttämisen vakuudeksi. Maksuvalmiutensa turvaamiseksi työttömyysvakuutusrahasto voi ottaa lainaa Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaaajan työttömyysvakuutusmaksu

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

vuonna 2006 on 0,58 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2006 se on 0,75 prosenttia palkasta palkkasumman 840 940 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,95 prosenttia palkasta.

Työttömyysvakuutusmaksuja vuoden 2006 jälkeen määrättäessä jätetään huomioon ottamatta työttömyysasteen muutoksesta johtuva rahoitustarpeen muutos siltä osin kuin työttömyysvakuutusrahaston suhdannepuskuri tai alijäämä jää 3 §:ssä todettua enimmäismäärää pienemmäksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

N:o 1002

Valtioneuvoston asetus yrittäjien eläkeasetuksen 17 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan 7 päivänä marraskuuta 1969 annetun yrittäjien eläkeasetuksen (668/1969) 17 a §, sellaisena kuin se on asetuksissa 88/1978, 874/1985, 304/1987 ja 1423/2004, seuraavasti:

17 a §

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa viimeistään kunkin vuoden marraskuun 15 päivänä yrittäjien eläkelain 10 §:n 2 momentissa tarkoitetun valtion osuuden ennakon määrän seuraavalle kalenterivuodelle. Viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 15 päivänä ministeriö tarkistaa saman kalenterivuoden jälkimmäiselle puoliskolle vahvistettujen ennakkoerien määrät. Lisäksi ministeriö tarkistaa joulukuulta maksettavan ennakkoeran määrän viimeistään saman vuoden marraskuun 15 päivänä. Edellä tarkoitettuja toimenpiteitä varten Eläketurvakeskuksen on toimitettava ministeriölle tämän määräämä selvitys toimenpidettä edeltävän kalenterikuukauden 20 päivään mennessä.

Valtion osuuden ennakko maksetaan Eläketurvakeskukselle kahtenatoista yhtä suurena eränä siten, että ennakkoerä on Eläketurvakeskuksen käytettävissä kunkin kalenterikuukauden ensimmäisenä pankkipäivänä.

Jos kuitenkin joulukuun ennakkoerää 1 momentin mukaan tarkistettaessa ilmenee, että enakkona on jo ennen tarkistusta maksettu valtion osuudeksi arvioitua määrää enemmän, on maksetun ennakon ja arvioidun valtion osuuden määrän erotus palautettava valtiolle joulukuun kolmantena pankkipäivänä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa viimeistään kunkin vuoden lokakuun 20 päivänä valtion osuuden lopullisen määrän edelliseltä kalenterivuodelta. Tätä varten Eläketurvakeskuksen on toimitettava ministeriölle lopullista määrää koskeva selvitys vahvistamista edeltävän syyskuun 30 päivään mennessä.

Jos Eläketurvakeskukselle maksetun valtion osuuden ennakon määrä on suurempi kuin samalle kalenterivuodelle vahvistettu valtion osuuden lopullinen määrä, Eläketurvakeskus maksaa niiden erotuksen valtiolle lopullisen määrän vahvistamista seuraavan joulukuun toisena pankkipäivänä. Jos mak-

setun ennakon määrä on pienempi kuin valtion osuudeksi vahvistettu lopullinen määrä, erotus maksetaan Eläketurvakeskulle lopullisen määrän vahvistamista seuraavan marraskuun viimeisenä pankkipäivänä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Eläketurvakeskuksen esityksestä perusteet, joiden mukaan Eläketurvakeskus jakaa eläkelaitoksille valtion suorittaman osuuden yrit-

täjien eläkelain mukaisten eläkkeiden ja muiden etuuksien kustantamiseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 2006 eläkelaitosten vastuunjakoon ja valtion osuuteen.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1003

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
eräiden elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista tarvikkeista annettujen kauppa-
ja teollisuusministeriön asetusten kumoamisesta

Annettu Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2005

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Asetuksen tarkoitus

Tällä asetuksella kumotaan 5 päivänä helmikuuta 2003 tiettyjen epoksijohdannaisten käytöstä elintarvikkeen kanssa kosketuksiin joutuvissa materiaaleissa ja tarvikkeissa annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (92/2003) ja tiettyjen epoksijohdannaisten käytöstä elintarvikkeen kanssa kosketuksiin

Helsingissä 2 päivänä joulukuuta 2005

joutuvissa materiaaleissa ja tarvikkeissa annetun direktiivin 2002/16/EY muuttamisesta 14 päivänä tammikuuta 2005 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (10/2005).

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Ylitarkastaja Vesa Tuomaala

N:o 1004

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**Ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 säädetyin lain (188/2000) 2 luvun nojalla:

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
Ulkoasiainministeriön päätökset ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	109	30.11.2005	1.1.2006

Edellä mainitut päätökset on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1605 5339.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005

Ulkoasiainministeri *Erkki Tuomioja*

Osastopäällikkö Ulla Väistö

N:o 1005

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus**maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta kotieläinten jalostusaineksen polveutumistodistuksista**

Annettu Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa kotieläinten jalostusaineksen polveutumistodistuksista	79/05	9.12.2005	1.1.2006

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 77 2005.

Helsingissä 9 päivänä joulukuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Tauno Junttila

N:o 1006**Verohallituksen päätös****vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskenta-
perusteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saadut luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	130,00 € + 7,68 € neliömetriltä
vuosina 1961—1983	112,00 € + 6,42 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	120,00 € + 7,05 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	74,00 € + 4,89 € neliömetriltä
vuosina 1984—1991	83,00 € + 5,48 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	87,00 € + 6,57 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitettuna ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuvarvosta.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,15 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,24 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,21 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,49 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 90,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 32,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliometriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitettuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 58,00 € ja muun Suomen alueella 37,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 37,00 € ja muun Suomen alueella 30,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 4,90 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 4,90 € ja enintään 8,20 €. Jos tämä määrä alittaa 4,90 € tai ylittää 8,20 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulunnuk-

sineen. Jos työnantaja on sopinut ruokailupaikan kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä (sopimusruokailu), välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan aterialta ruokailupaikalle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle aterialta suoritettavaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,68 € aterialta kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoitettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 2,94 € aterialta kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 4,17 € aterialta kohden

14 §

Enintään 8,20 euron nimellisarvoisen, muun kuin sopimusruokailuun liittyvän ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaavaa maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 4,90 €. Nimellisarvoltaan yli 8,20 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikkaruokailua vastaavaa aterialta ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoitoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 371,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 357,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 9,80 € päivää kohden tai enintään 220,50 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönotovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2004—2006 käytönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 250,00 eurolla tai 16 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992—2003 käytönotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 260,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöön otetut autot)

	Kuukausi- kohtainen arvo euroa/kk	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo + perusarvo euroa/kk	kilometrikohtainen arvo euroa/km
I autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 1600 cm ³			
— vapaa autoetu	448,00	128,00	0,21
— auton käyttöetu	254,00	128,00	0,08
II autoluokka, moottorin iskutilavuus enintään 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	575,00	195,00	0,25
— auton käyttöetu	360,00	195,00	0,11
III autoluokka, moottorin iskutilavuus yli 2000 cm ³			
— vapaa autoetu	704,00	249,00	0,30
— auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosentiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönottokauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000

kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettusta perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Ikäryhmään C kuuluvien autojen luokka määräytyy yksinomaan moottorin iskutilavuuden perusteella.

22 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1006

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

23 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

24 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 390,00 eurolla kuukaudessa tai 26 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

25 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitetusta ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävät päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2005

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Puhelinetu

26 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta, tekstiviesteistä ja multimediateksteistä aiheutuneet kustannukset.

Käyvän arvon soveltaminen

27 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

28 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja sitä sovelletaan toimittaessa ennakonpidätystä vuonna 2006 ja vuodelta 2006 toimitettavassa verotuksessa.

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*